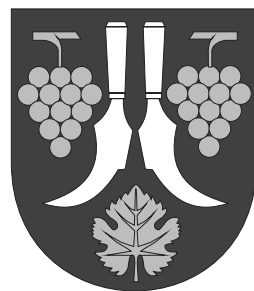

Boršický ZPRAVODAJ

VYDÁVÁ OBECNÍ ÚŘAD BORŠICE

3/2011

Vážení občané,

minulo období zrajících jahod a prvních třešní. Kalendář neomylně oznamuje příchod léta. Mimochodem, Boršice byly v historii známy nejen vínem, ale také ovocnářstvím. Zvláště třešním se u nás mimořádně dařilo. Naši předkové plnili sladkým ovocem „grumbírové“ i větší, tzv. „husí“ koše a zásobovali blízka i vzdálenější města. Mimo příhodných klimatických podmínek a příčinlivých lidí „export“ umožnila Severní dráha císaře Ferdinanda, která v roce 1847 spojila žirné Slovácko s průmyslovými městy na severu.

S trochou nadsázky lze i práci na obecním úřadě přirovnat k péči o ovocný sad. Začátek letošního roku byl spojený s přípravou mnoha investičních akcí. Některé z podaných žádostí o přidělení dotace konečně začínají přinášet své sladké plody a můžeme sklízet úrodu. Na posledním zastupitelstvu se od zastupitelů ozývaly dokonce kritické hlasy, jestli to s podáváním žádostí na každou grantovou výzvu nepřeháníme. Můžeme Vás ujistit, že dobře známe limity obecního rozpočtu. Zkušenosti nám říkají, že z deseti podaných žádostí o dotaci jsou zpravidla úspěšné pouze jedna nebo dvě. No a pokud bude žádostí úspěšných více, pak budeme vybírat ty s největším významem pro obec a ty ostatní prostě nebudeme realizovat. Problémem není, když je starosta pracovitý a podá žádostí mnoho. I když přistoupíme na fikci, že každá žádost bude úspěšná, tak problém hravě vyřeší ostrá tužka, která bude méně důležité záměry škrtnat. Skutečným problémem je starosta líný, který sedí na penězích, trpně očekává věci příští a nic nedělá.

Největší stavbou, která se připravuje, zůstává víceúčelové sportovní zařízení. Přípravné práce už značně pokročily a snad Vám budeme moci brzy oznámit datum zahájení stavby. Velkou radost máme z přidělení dotace na chodník v ulici Kyjovská. Narůstající doprava v obci dává chodníkům u hlavních cest absolutní prioritu. Do dalších let chceme připravit ještě chodníky v ulici Hradská a chodník na konci ulice Hradištská. Připravuje se stavební dokumentace a jednáme s občany, kteří vlastní dotčené pozemky. Doufáme, že se dohodneme, tak jako s občany v ulici Kyjovská. Nebudeme realizovat žádnou stavbu, pokud nebude získán plný souhlas dotčených občanů.

V letošním roce bude také zahájena výstavba Domu pro seniory na Podevsí. Kupodivu i tento záměr si vysloužil určitou kritiku. Většina zastupitelstva záměr podporuje, protože demografický vývoj a suchá statistika nám říkají, že nové bezbariérové byty pro naše seniory budeme potřebovat. Dokonce jsem ochoten se s kritiky vsadit o demižon vína, že ani jeden byt do roka a do dne po kolaudaci nezůstane volný. K podpoře výstavby nových bytů nás vede ještě jeden záměr, který není na první pohled zcela zřejmý. Obec Boršice má v územním plánu mnoho pozemků určených k výstavbě rodinných domů. Je jich tolik, že nás úředníci odpovědní za územní plán kritizují a žádají o radikální snížení. Kde je tedy problém? Proč se v obci více nestaví? Ten problém se jmenuje inženýrské sítě. Zemědělský pozemek, byť územním plánem určený k zástavbě, nemá valnou hodnotu. Zajímavý začíná být, když kolem vede silnice, kanalizace, plynovod, vodovod a sloupky elektrického vedení. V okolí velkých měst se iniciativy obvykle chopí nějaká investiční společnost. Nakoupí pozemky, vybuduje vše potřebné a hotové stavební parcely prodá zájemcům. Je potřeba na rovinu říci, že v podmínkách našeho slováckého venkova to tak nefunguje. Zasítování větší lokality by sice přineslo zhodnocení pozemků malé části občanů, ale zcela by vyčerpalo obecní rozpočet na řadu let dopředu a tím zase poškodilo velkou část ostatních občanů. Někteří dodavatelé energií při jednání s obcí vystupují jako vyděračská mafie. Za souhlas s provedením stavby požadují investice v řádu mnoha milionů na posílení jejich infrastruktury. Hotovou investicí by milostivě od obce zdarma převzali, aby mohli na majetku vybudovaném obcí realizovat zisky pro své akcionáře. Je zřejmé, že tudy cesta nevede. Pokud ovšem v obci vznikne 8 nebo 16 nových bytů pro seniory, znamená to zároveň, že se uvolní 8 – 16 rodinných domků a mladí lidé dostanou příležitost realizovat své vlastní bydlení. A těch 16 domků neboli 16 stavebních míst získá obec za zlomek ceny, kterou by stavební místo stálo při budování na zelené louce. V obci zůstane zachován kus přírody a starší domky dostanou příležitost pro rekonstrukci.

Na posledním zastupitelstvu přišla na pořad jednání také žádost několika občanů o likvidaci habrové aleje na místním hřbitově. Stromy údajně poškozují betonové základy pomníků. Myslím, že každý občan se na místě může přesvědčit, že obviněné habry nic takového nedělají. A pokud by se v budoucnu něco takového stalo, tak jsou k dispozici technické prostředky na zjednání nápravy. Další žaloba v neprospěch habrů je oprávněná. Ze stromů v listopadu skutečně padá listí. Chtěl bych se za obviněné stromy přimluvit. Prosím, nechtějte je za tento prohřešek pokácet. Obecní úřad v minulém roce zajistil úklid větší části spadaneho listí a pro letošní sezonu máme připravený obecní traktor s novým a výkonným zametacím zařízením. Vzpomínám, jak jsme před lety jako žáci základní školy sázeli na hřbitově první alej tvořenou jalovci. Jalovce bohužel odumřely a na jejich místo přišly v roce 1995 sloupovité habry. Habrová alej dává hřbitovu jasnou osu. Průhled od brány na smuteční obřadní síň a vhodně umístěný kamenný kříž jsou krásným estetickým zážitkem. V archivu obecního úřadu je několik studií na ozelenění hřbitova z různých historických období a většina architektů vždy počítala s alejí stromů jako dominantním prvkem. Vzrostlé habry slouží také jako výkonný větrolam a pomáhají snižovat škody způsobované větrnou bouří.

Přejeme všem občanům krásné léto a dobře prožitou dovolenou.

Alois Tománek, místostarosta

Mosty, mostky, mostečky, lávky, lavky, lavečky, ...

To jsou věci, které spojují a sblížují lidi od nepaměti. Aby se nám sblížování občanů v naší obci upevňovalo, rozhodla obecni rada provést revizi těchto sblížovadel. Byl přizván odborník z Ředitelství silnic Zlínského kraje pan ing. Pavel Nenál, inspektor pro mosty, který provedl revizi mostů u firmy XAVERgen, v ulici Nová (u bývalého Peveka), u dolní školy a u bývalého Gargulákova mlýna. Na základě této revize byla provedena oprava těchto mostů. Konkrétně most u Gargulákového musel být především očištěn od nánosů větví a bláta, bylo provedeno podbetonování uvolněných podpěrných patek, vyarmování a dobetonování ujeté části mostu. Dále bylo očištěno a natřeno zábradlí. Ještě nám zbývá provést opravu povrchů mostů opískováním a následně vyspravením speciální povrchovou hmotou.

Most u dolní školy byl tak poškozen, že jeho základy byly 50 cm podemlety vodou, takže nezbývalo než vykopat nové základy a celé znovu vybetonovat. Taktéž zde je nutno provést opískování povrchů a vyspravit speciální hmotou. Dále zde bylo opraveno poškozené zábradlí a natřeno.

Most v ulici Nová – kamenná podpěrná vyzdívka byla natolik poškozena, že hlavní nosníky byly položeny pouze na hlíně, takže most musel být v době opravy uzavřen, kamenná vyzdívka rozebrána a nosníky podbetonovány.

Most z roku 1934 u firmy XAVERgen je zvláštní kapitolou, při stavbě drůbežárny byl zpevněn tak, že na stávající most byly položeny betonové panely, ale okraje na obou stranách v šířce cca 60 cm až po zábradlí byly dosypány hlínou. Nyní je tato hlína odstraněna a bude zde na chybějící část položena ocelová armatura s tím, že na tuto armaturu bude vyrobeno nové zábradlí, jelikož stávající zábradlí je natolik poškozeno, že se již nedá opravit.

Co se týče financování těchto oprav, mohu konstatovat, že investiční náklady do konce měsíce května nepřekročily částku 48 755 Kč, mzda 4 pracovníků činila 64 320 Kč, dotace z pracovního úřadu budou cca 32 320 Kč, takže celkové náklady jsou zatím 81 075 Kč, přičemž nabídky některých firem se pohybují řádově do ½ mil Kč.

Závěrem bych chtěl poděkovat všem pracovníkům, kteří se podíleli na této náročné práci.

Josef Franta - radní pro investice a výstavbu

U S N E S E N Í

z 5. zasedání Zastupitelstva obce Boršice, konaného v pátek dne 17. 6. 2011 od 18:00 v sále Kulturního domu Boršice

Projednání rozpočtu obce Boršice - rozpočtové opatření 1/2011

Zastupitelstvo obce Boršice schválilo Rozpočet obce Boršice - rozpočtové opatření č. 1/2011.

Volnočasové centrum Boršice - úvěrová smlouva s Českou spořitelnou

Zastupitelstvo obce Boršice schválilo uzavření úvěrové smlouvy s Českou spořitelnou, a. s., jejímž předmětem je poskytnutí investičního úvěru ve výši 12 milionů Kč na dofinancování vlastních zdrojů na projektu „Volnočasové sportovní centrum Boršice“ se splatností do 31. 12. 2020, zajištěného budoucími rozpočtovými příjmy obce a blankosměnkou obce,

kteří bude vyplněna dle příslušné smlouvy o vyplňovacím právu směnečném.

Bezbariérový chodník ulice Kyjovská v Boršicích

Zastupitelstvo obce Boršice vzalo na vědomí postup přípravy stavby „Bezbariérový chodník ulice Kyjovská v Boršicích“ a schválení příspěvku ze SFDI ve výši 2.752 tis. Kč. Zastupitelstvo obce schválilo přijetí poměrné části z 2.752 tis. Kč příspěvku ze Státního fondu dopravní infrastruktury a pověřuje starostu obce Boršice uzavřením smlouvy o provedení díla „Bezbariérový chodník ulice Kyjovská v Boršicích“ s vítězem výběrového řízení na tuto investici, tj. s budoucím dodavatelem stavby.

Dům pro seniory Podevší

Zastupitelstvo obce vzalo na vědomí postup přípravy stavby Domu zvláštního určení s pečovatelskými byty pro seniory na Podevší. Zastupitelstvo obce schválilo přijetí dotace ve výši 4.900 tis. Kč na výstavbu Domu zvláštního určení s pečovatelskými byty pro seniory na Podevší od Ministerstva pro místní rozvoj ČR. Zastupitelstvo obce pověřilo starostu obce zajištěním výběrového řízení na dodavatele stavby „Dům zvláštního určení s pečovatelskými byty pro seniory na Podevší“, dále pověřilo starostu obce uzavřením smlouvy o provedení díla „Dům zvláštního určení s pečovatelskými byty pro seniory na Podevší“ s vítězem výběrového řízení na tuto investici, tj. s budoucím dodavatelem stavby.

Zlepšování systému povodňové služby a preventivní protipovodňové ochrany v rámci obcí Staroměstska s rekonstrukcí hlásičky místního rozhlasu a vybudováním bezdrátového místního rozhlasu v rámci XXVII. výzvy OPŽP prioritní osy č. 1

Zastupitelstvo obce Boršice vzalo na vědomí postup přípravy vybudování systému preventivní protipovodňové ochrany. Zastupitelstvo obce Boršice souhlasí s vybudováním systému povodňové služby a preventivní protipovodňové ochrany v rámci obcí Staroměstska, s rekonstrukcí hlásičky místního rozhlasu a vybudováním bezdrátového místního rozhlasu a pověřilo starostu obce Boršice zajištěním tohoto projektu.

Odstraňování starých ekologických zátěží na katastru naší obce - stará skládka u letiště - v rámci XXVII. výzvy OPŽP prioritní osy 4, oblast podpory 4.2 - odstraňování starých ekologických zátěží

Zastupitelstvo obce Boršice vzalo na vědomí postup přípravy stavby rekultivace či sanace skládky Štěrkovna a uložilo starostovi obce Boršice, aby činil v dané věci takové kroky, které povedou ke zdárnému získání dotace na rekultivaci či sanaci staré zátěže.

Zlepšování stavu přírody a krajiny v rámci XXVII. výzvy OPŽP prioritní osy 6, oblast podpory 6.5 - podpora regenerace urbanizované krajiny - zeleň v obci

Zastupitelstvo obce Boršice vzalo na vědomí postup přípravy záměru obnovy zeleně v obci a zároveň souhlasilo s podáním žádosti o podporu na regeneraci zeleně v obci v rámci XXVII. výzvy OPŽP prioritní osy 6, oblast podpory 6.5 - podpora regenerace urbanizované krajiny - zeleň v obci, a pověřilo starostu obce Boršice zajištěním dotace na tento projekt.

Zlepšování stavu přírody a krajiny v rámci XXVII. výzvy OPŽP prioritní osy 6, oblast podpory 6.3 - obnova krajinných struktur - zeleň mimo obec

Zastupitelstvo obce Boršice vzalo na vědomí postup přípravy záměru obnovy zeleně mimo obec a zároveň souhlasilo s podáním žádosti o podporu na regeneraci zeleně mimo sídelní útvar obce Boršice v rámci XXVII. výzvy OPŽP prioritní osy 6, oblast podpory 6.3 - obnova krajinných struktur - zeleň mimo obec, a pověřilo starostu obce Boršice zajištěním dotace na tento projekt.

V rámci XXVIII. výzvy OPŽP prioritní osy 3 - udržitelné využívání zdrojů energie, oblast podpory 3.1.1 - výstavba a rekonstrukce zdrojů tepla využívajících obnovitelných zdrojů energie

Zastupitelstvo obce Boršice vzalo na vědomí postup přípravy výměny stávajícího ohřevu teplé vody za obnovitelný zdroj energie na Domově pokojného stáří v Boršicích v rámci XXVIII. výzvy OPŽP prioritní osy 3 - udržitelné využívání zdrojů

energie, oblast podpory 3.1.1 - výstavba a rekonstrukce zdrojů tepla využívajících obnovitelných zdrojů energie, a pověřilo starostu obce Boršice zajištěním dotace na tento projekt.

V rámci XXVIII. výzvy OPŽP prioritní osy 3 - udržitelné využívání zdrojů energie, oblast podpory 3.2.1 - realizace úspor energie - výměna oken, dveří a zateplení Dolní školy

Zastupitelstvo obce Boršice vzalo na vědomí postup přípravy zateplení Dolní školy a pověřilo starostu obce Boršice získat finanční prostředky na tuto akci.

V rámci XXVIII. výzvy OPŽP prioritní osy 3 - udržitelné využívání zdrojů energie, oblast podpory 3.2.1 - realizace úspor energie - výměna oken, dveří a zateplení kulturního domu

Zastupitelstvo obce Boršice vzalo na vědomí postup přípravy zateplení Kulturního domu Boršice a zároveň pověřilo starostu obce Boršice zajistit projektovou dokumentaci a energetický audit na Kulturní dům v Boršicích. V případě vyhlášení výzvy bude starostou obce Boršice neprodleně podána žádost na akci „Zateplení kulturního domu“.

Záměr bezúplatného převodu pozemků u bytových domů č.p. 568, 597, 598, 612, 613 ulice Družstevní v Koutě z majetku státu do majetku obce Boršice

Zastupitelstvo obce Boršice vzalo na vědomí postup obce při převodu pozemků u bytových domů a zároveň pověřilo starostu obce Boršice jednání m s Úřadem pro zastupování státu ve věcech majetkových za účelem převodu pozemků do vlastnictví obce Boršice.

Žádost firmy Archika, s. r. o. Boršice

Zastupitelstvo obce Boršice schválilo směnu pozemku p.č. 1711/5 o výměře 251 m² zapsaného na listu vlastnickém firmy Archika, s.r.o., Boršice za část pozemku 1712/1 o výměře 98 m² zapsaného na listu vlastnickém obce Boršice mezi obcí Boršice a firmou Archika, s. r. o., Boršice.

Nákup pozemků obcí Boršice

Zastupitelstvo obce schválilo nákup části pozemků o celkové výměře 972 m² obcí Boršice od Římskokatolické farnosti Boršice u Buchlovic. Zastupitelstvo obce pověřilo starostu obce Boršice zajištěním nákupu částí pozemků p.č. 4584/1 o výměře 784 m², p.č. 4584/6 o výměře 170 m² a p.č. 4584/3 o výměře 18 m².

Dodatek č. 1 ke smlouvě o půjčce pro MAS Buchlov

Zastupitelstvo obce Boršice souhlasilo se zněním dodatku č. 1 k původní smlouvě o půjčce finančních prostředků MAS Buchlov na financování pořízených slavnostních boršických krojů. Zastupitelstvo obce Boršice tento dodatek č. 1 schválilo a pověřilo starostu obce Boršice k jeho podpisu.

Záměr provedení opravy na ČOV obce Boršice

Zastupitelstvo obce Boršice schválilo investici na ČOV Boršice v podobě výměny starých nitrifikačních a denitrifikačních membrán na aeračních elementech v kalových jímkách za nové membrány ze silikonového kaučuku. Zároveň pověřilo uvolněného radního obce Boršice Josefa Frantu, aby zajistil nejvhodnějšího dodavatele potřebné technologie. Cena investice bude do 82.000 Kč s DPH. Dále vzalo na vědomí zprávu o opravách obecních mostů.

Smlouva o poskytnutí daru obci Boršice

Zastupitelstvo obce Boršice schválilo znění smlouvy o poskytnutí daru obci Boršice.

Akce mateřské školy, které se uskutečnily od vydání posledního zpravodaje

- Nejstarší děti – z oddělení zelených jablíček – vystoupily pod vedením paní učitelky Jitky Třískové se svým programem na Velikonočním jarmarku, kde jim byl největší odměnou potlesk všech přítomných.

- Tematika dopravní výchovy je velmi důležitá především u dětí předškolního věku. Dopravní dopoledne proběhlo dne 27. 4. 2011 za asistence příslušníka Policie České republiky z Buchlovic. Děti se seznámily nejen se základními pravidly silničního provozu, ale těm starším byla zkontrolována i jejich kola či odrážedla. Naše poděkování patří i panu Janu Šoustkovi, který nám akci pomohl zorganizovat.

- DEN ZEMĚ jsme společně s dětmi „oslavovali“ již 20. 4. 2011.

V tento den jsme se vydali směrem k rybníku Halda. Zde jsme zasadili dnes stále poměrně vzácné ovocné stromy oskeruše. Dětský úsměv jako poděkování patří panu Vladimíru Zapletalovi, který nám umožnil vstup na jeho pozemek a stromky i zajistil.

- Květen patří k nejkrásnějším měsícům v roce, nejen proto, že krásně kvete příroda, ale taky proto, že naše maminky mají svátek – Den matek. Víme, že každý z nás by pro tu svoji maminku udělal vše, a věřte, že i naše děti udělaly vše, aby svým vystoupením potěšily právě maminky. A že se jim to na školní akademii podařilo, o tom svědčily i slzičky v očích mnohé mamičky. Touto cestou chci osobně poděkovat všem paním učitelkám z mateřské školy za jejich přípravu na tento den, samozřejmě i tetě Hulínové a paní Podráské, která nám ušila krásné sukýnky pro děvčata.

- Jedním z cílů našeho výchovně-vzdělávacího programu jsou i ekologické aktivity, ke kterým patří mimo jiné i rozvíjení povědomí o třídění odpadu v souvislosti se školními sběry papíru. Poslední sběr se uskutečnil 30. 5. 2011.

- Sláva, nazdar výletu ... Nejezdíme příliš daleko, protože i v naší blízkosti je spousta krásných míst, která stojí za to objevovat. Cílem našeho výletu byl Archeoskanzen na Modré.

Perlička ze školky: Babička se ptá vnučky, kam jedeme na výlet, vnučka na to odpoví, že na Červenou, no a my jsme jeli na Modrou.

- Jak jsme oslavili Den dětí?

Ve středu 1. 6. jsme měli Den splněných přání spojený s diskotékou na zahradě MŠ zakončenou nanukem ze školní jídelny.

Ve čtvrtek se uskutečnilo posezení u táborového ohně – zahrát na kytaru nám přišel pan Pavlík – děkujeme, špekáčky pro děti zařídila jako sponzorský dar vedoucí školní jídelny paní Kvapilová – opět děkujeme. A pro ty nejvíc statečné následovala pohádková noc v mateřské škole. Proč pohádková? Protože děti přišly navštívit pohádkové bytosti v podání paní učitelky, byly promítány pohádky na DVD projektoru, proběhla pohádková pyžámková přehlídka, prostě všechno bylo pohádkové, včetně zlatých kamínků, které si děti odnesly domů jako vzpomínku.

- Když jsem u toho vzpomínání – to bylo umožněno i letošním padesátníkům, kteří si v sobotu dne 4. 6. přišli do mateřské školy opravdu již jen zavzpomínat.

- Ve středu dne 14. 6. proběhla tematická vycházka opět na rybník Halda, tentokrát za skřítkem Oskerušákem, který se nám stará o naše zasazené stromky. Ve skutečnosti se o ně starají zaměstnanci pana V. Zapletala, ale dnes to byl skřítek v podání tety Hulínové, ale pšt ... děti ji nepoznaly.

- A co nás ještě čeká – Barvičkovy týden, Den Boršic, na kterém vystoupí všechny děti z MŠ se svým programem, a rozloučení s předškoláky za přítomnosti ředitele školy, zástupců obecního úřadu, SPOZ a rodičů.

- Ještě nemůžu opomenout poděkování tatínkům, kteří nám navezli nový písek na pískoviště. Jenom je trochu smutné, že máme v MŠ 70 dětí, ale ochotných tatínků bylo jenom 5!!! Mimo jiné – písek včetně dopravy jsme získali sponzorským darem.

Možná si řeknete, že slovo poděkování užívám příliš často, ale je to spolu se slovem prosím kouzelné slovo, které otvírá brány srdce mnohým z nás, aspoň já to tak cítím.

Dagmar Žajdlíková
vedoucí učitelka mateřské školy

Rozloučení se školním rokem 2010/2011

Školní rok 2010/2011 se chýlí k závěru. Školka má za sebou dva zápisy a bude v ní nejvíce dětí za posledních 10 let - od září jich nastoupí 90. Protože stávající kapacita školky je maximálně 56 dětí, opravili jsme sociální zařízení a připravili další třídu pro děti MŠ v budově 1. stupně ZŠ tak, aby byli se svými žádosťmi uspokojeni všichni rodiče. Tento nárůst dětí se ve škole projeví až od roku 2012, v posledních letech nastupují do školy nejslabší populační ročníky, do 1. třídy letos nastoupí 10 žáků. Ze školy odchází 23 deváťáků na střední školy – 5 na gymnázium, 10 na ostatní maturitní střední školy, 8 na učební obory, z pátého ročníku byl přijat jeden žák na gymnázium.

Vybavenost školy se neustále modernizuje. Na výměnu keramických tabulí nyní navazuje instalace dalších šesti projektorů do tříd. Již od února pracuje škola i na projektu dotovaném EU, učitelé si sami připravují digitální učební materiály pro výuku. Některé učební materiály mají již nyní žáci k dispozici na webových stránkách školy v sekci Základní škola, školní rok 2010/2011, v příštím školním roce s tímto projektem pokračujeme. Pro přípravu těchto materiálů mají učitelé k dispozici notebooky, prezentaci výukových materiálů budou moci provádět v kmenových učebnách. Vzhledem k podmínkám školy připravujeme takové možnosti výuky, které jsou pro žáky zajímavé, zároveň nejsou náročné na skladování pomůcek a materiálů ve společných kabinetech. Od září se budou učit pracovat s výpočetní technikou i žáci prvního stupně v samostatné učebně dolní školy. Tímto způsobem postupně přecházíme na atraktivnější a zefektivnění výuky ve všech předmětech, nedílnou součástí výuky ve škole však musí být i domácí příprava. Na základě projektu vypracují učitelé přes 900 připravených vyučovacích hodin. Snahou školy je všechny připravené materiály poskytnout také žákům a umožnit na-

pojení se na tyto hodiny i z domu pro zvládnutí učiva nemocným i pro opakování všem žákům. Za tímto účelem inovujeme výkonnější server školy, který bude postupně sloužit i pro komunikaci s rodiči – zavedení elektronických žákovských knížek, zadávání i kontrolu učiva, domácích úkolů apod. To vše má směřovat k rozvoji samostatnosti, zodpovědnosti, schopnosti samostatně vyhledávat a vypracovávat příslušné úkoly, učení v souvislostech. Ve škole se dozvědí vše potřebné, pro uchování v paměti si pak někteří učivo musí více nebo méně zopakovat.

I přes specifické podmínky výuky tělesné výchovy máme děti šikovné. Pohybové nadání předvedly na školní akademii. Sedmačky po klouzací přípravě v kulturáku dokázaly vyhrát turnaj v přehazované v Tupesích, kluci se neztratili na turnaji na Velehradě. Škola má do 31. 12. 2012 povolenu další výjimku ze splnění hygienických požadavků na výuku tělesné výchovy.

Poprvé se žáci celého prvního stupně zúčastnili školy v přírodě v areálu hotelu Rusava. Žáci budou mít vzpomínky např. na výlet na Hostýnek a pěší přesun zpět, boj o poklad, olympiádu Ferdy Mravence, karneval, návštěvu zábavního centra Galaxie Zlín a další zážitky. Cílem těchto výjezdů je celodenní program výuky a aktivit v přírodě, stmelení kolektivů tříd, vzájemná pomoc starších mladším v mimoškolních podmínkách. Podobný cíl má i vlastivědný výlet šestáků s osmáky v areálu Apollo u Znojma.

Všem dětem přeji krásné a slunečné prázdniny. Zaměstnancům školy děkuji za odvedenou práci ve ztížených podmínkách odloučených pracovišť, přeji jim pohodový odpočinek a nabrání nových sil do další práce v novém školním roce.

PaedDr. Stanislav Horehled', ředitel školy

Škola v přírodě

Školní akademie ke Dni matek

Místní knihovna Boršice

Škola naruby

Čtení dětem je velmi účinnou metodou, jak je naučit správně číst, porozumět věcem a souvislostem mezi nimi. Také učí děti přemýšlet o chování, jednání a napomáhá jim řešit každodenní situace. Předčítání rodičů dětem umožňuje prožít nezapomenutelné společné chvíle a upevňuje vztahy mezi jednotlivými členy rodiny.

O tom všem se mohli přesvědčit předškoláci z mateřské školy a děti první třídy základní školy. Prostřednictvím knihovny se zúčastnili akce Škola naruby, která je součástí projektu Celé Česko čte dětem.

Po celou dobu, téměř 4 měsíce, plnily děti svůj největší úkol – poslouchaly a zapisovaly si do čtenářských deníčků, co jim maminka, tatínek, prarodiče a ostatní dospělí nebo starší sourozenci přečetli. Známkou nebo i pochvalou odměňovaly jejich výkony.

Při závěrečném vyhodnocení, které se konalo v knihovně, se všichni shodli na tom, že je společné chvíle nad knížkou velmi bavily. Za pěkné čtenářské deníčky děti obdržely malé dárečky a na oplátku potom slíbily, že ve společném čtení budou rády pokračovat i v budoucnu.

Poděkování seniorům

Místní knihovna Boršice děkuje touto cestou seniorům z Centra denních služeb pro seniory v Boršicích za krásné záložky do knih, které vyrobili pro čtenáře naší knihovny.

SVĚTOVÝ BĚH HARMONIE

Světový běh harmonie je nejdelší štafetový běh na světě. Letošní trasa v České republice vedla také přes naši obec, a to v úterý 17. května 2011.

Květen s programem nejen světským, ale i duchovním

Po 40denním půstu jsme i my, obyvatelé Domova pokojného stáří, prožili krásné velikonoční svátky. Nechyběla tradiční výzdoba a nezapomněli na nás ani šlaháči, pro které mělo naše dámské osazenstvo připraveno spoustu dobrůtek.

Protože tentokrát byly Velikonoce až na konci dubna, nemuseli jsme dlouho čekat na další akce, které byly naplánovány na měsíc květen, který je nejkrásnějším měsícem, a tak tomu bylo i u nás.

Hned v pondělí 2. 5. jsme za přispění našich pravidelných pomocníků, uživatelů ze Stacionáře sv. Ludmily z Uherského Hradiště, nazdobili a připravili máj. A protože nemáme k převlékání daleko, tým pracovníků se objevil v klasickém čarodějnickém oblečení. Měli to náramné! Mnohé z nás žen v Domově jsme záviděli ty krásné vlasy a nosy a to oblečení, některé jsme nemohly ani poznat a jen jsme se dohadovaly, která z pečovatelek by to mohla být. Vzhledem k tomu, že usazování máje je ryze mužská práce, raději jsme se držely zpátky a přenechaly tuto činnost jiným. Jen jsme se dívaly, jak krásně máj zapadl do připravované díry. Po stavbě máje bylo pro nás připraveno sportovní dopoledne. Pečovatelky měly připravené různé disciplíny, za které pak soutěžící dostali úžasné medaile.

Odpoledne jsme se všichni sešli venku pod májem a zpívali jsme při harmonice, na kterou hrál pan Kapitán. Naši Kouťáci nám zazpívali nové písně za doprovodu kláves, na které hrál pan Havránek. Náš sbor se nezabývá pouze zpěvem, ale i přednesem básní a balad. K tomu nechyběly ani kostýmy. Celý den byl velice pěkný a dík patří všem, kdo se zúčastnili.

Ve středu 18. 6. 2011 jsme si objednali autobus a vyrazili jsme na pouť do Křtin. Paní vedoucí domluvila s P. Janem Peňázem mši svatou a prohlídku areálu kolem kostela. Pečovatelky nabalily svačiny tak, jak se sluší a patří na každou pouť. Nasmažené kuřecí řízků s okurkou chutnaly nejen nám, ale i P. Peňázovi, kterého jsme pozvali mezi nás k obědu. Při mši jsme se doprovodili vlastním zpěvem, prošli jsme celý areál, poslechli jsme si úžasnou zvonkohru a na závěr pouti jsme vykonali křížovou cestu za celý Domov a za šťastný návrat. Tak krásnou pouť jsme na Domově ještě nezažili. Páni řidiči byli příjemní, ochotní a velice hodní. Děkuje jim za jejich přístup k nám všem.

Teď nás čeká doba příjemných dovolených a odpočinku. I my přejeme všem, kteří budou na dovolené, aby si odpočinuli, načerpali nové síly a šťastně se vrátili z cest.

Mgr. Pavla Zahrádková – vedoucí Domova Boršice

U P O Z O R N Ě N Í

pro naše seniory - důchodce

BUĎTE, PROSÍM, OPATRNÍ!

- Nepouštějte cizí osobu za dveře, nenechávejte ji v bytě samotnou!
- Používejte panoramatické kukátko, řetízek na dveřích, hovořte z okna!
- Nerozměňujte peníze! Ukážete skříš.
- Neskrývejte peníze na jednom místě!
- Pozor na snadné výhry, výhodnou koupí!
- Raději nabízené věci odmítněte.
- Zvažte, zda osoba žádanou pomoc opravdu potřebuje!
- Nechte si předložit průkaz, telefonicky si jej ověřte!
- Nestyďte se poradit s nejbližšími, sousedy (i telefonicky).
- Nebojte se v případě pochybností obrátit na policii!

Pachatelé trestné činnosti na seniorech se často vydávají za řemeslníky, montéry, kontrolory, pracovníky úřadů a organizací, podomní prodejce. Často se odvolávají také na doporučení ošetřujících lékařů. Velmi účelná jsou odvolání na zdravotní obtíže, úrazy či nehody blízkých.

I sebehodnější člověk musí chránit svůj majetek před lidmi, kteří se neštítí okrádat seniory. Ti jsou bezbranní. Jsme však také spoluzodpovědní za to, že lidem dáváme zbytečnou šanci, aby svoji chamtivost mohli uspokojit krádeží. Proto Vás prosím, Vás mladší, abyste přesně informovali své nejstarší členy rodiny, jak se mají chovat, když se objeví cizí lidé. Až se něco stane, je již pozdě. Je naší povinností bránit tomuto agresivnímu typu zla.

Ing. Roman Jílek, starosta obce Boršice

Babinec ...

putování za poznáním

Chříby - nádherná turistická oblast, známá turistickými stezkami a množstvím cyklotras. I my jsme se vydaly 7. dubna 2011 odpoledne na kolech podél Dlouhé řeky, okolo hospůdky U Křížku dále až k Račí studánce na Pílu. Je tu pěkný přístřešek, kde se dá zatopit v krbu, občerstvit se, odpočinout si. To vše jsme udělaly a pak se vracely domů. Byl to pěkný, nenáročný výlet.

Před Velikonocemi jsme navštívily Hodonín a tamní výstavu z tvorby lidových umělců a řemeslníků inspirovanou svátky jara. Kromě tradičních kraslic zdobených různými technikami zde byly i výšivky, keramika, řezbářské práce a velikonoční dekorace. Od nás tu vystavovaly paní Dana Červenková a Pavla Pelikánová keramiku. Novinkou výstavy byly obří kraslice od pana Antonína Hájka z Uh. Hradiště z javorového dřeva, vylévané teplým cínem. Menší má 72 cm a váží 38 kg, větší 103 cm a váží 61 kg. Metrová kraslice by měla být umístěna do Muzea rekordů a kuriozit v Pelhřimově. Další zajímavostí byly modely zemědělských strojů, hrabačky na slámu, žebříňáky, pluh dvoják, vůz s kládami atd., které vystavoval pan Kořínek z Lanžhota. Jsou propracovány do nejmenšího detailu. Jak by taky ne, když pracoval jako opravář zemědělských strojů. Sám uvádí, že model mlátičky dělal téměř rok.

V květnu opět Chříby - pěší turistika. Nad Vřesovicemi na parkovišti U Křížku byl výchozí bod. Odtud je to jen pár minut ke Kozlovi - skalnímu útvaru. Je to osamocená pískovcová skála vysoká asi 22 metrů.

Co říká pověst? Čerti chtěli překazit Cyrilovi a Metodějovi stavbu kostela na hoře sv. Klimenta. Každý měl jeden balvan a blížili se ke kostelu. Když je Metoděj zpozoroval, vztyčil proti nim znamení sv. kříže a čerti v děsu upustili každý svůj balvan tam, kde zrovna stáli. Kozel je balvan, který nesl sám Lucifer.

Pak jsme šly dál do strmé kopce na Kazatelnu. Skála je 8 metrů vysoká a na vrcholku stojí dvouramenný kříž pocházející z roku 1972. Vytesané schůdky pro výstup a upravená

plocha na vrcholu opravdu připomínají kazatelnu. O skále se traduje, že byla skutečně využívána Metodějem jako kazatelna. Stromy kolem jsou už pokácené, tak je pěkný výhled na Cimburk, část koryčanské přehrady, hřebeny Chřibů a v dálí je vidět Brdo. Naše kroky dále směřovaly na gotický hrad Cimburk, který zůstává nadále tajemnou zříceninou ukrytou v chřibských lesích. Hrad dal postavit Bernard z Cimburka v letech 1327 - 1333. Dále se z historie dovídáme, že za česko-uherských válek byl hrad dobyt uherským králem Matyášem. Majitelé se střídali a v 18. století, kdy již nebezpečí tureckého vpádu, byl hrad opuštěn a od té doby chátral. Až od roku 1994 nastal obrat díky sdružení POLYPEJE.

Po zajímavé prohlídce se postupovalo na horu sv. Klimenta - poutní místo, národní kulturní památku. Na vrcholu hory se nachází základy kostela. Jen uvedu, že dřevěná kaple z roku 1964 nahradila původní kapli z roku 1880, kterou nechal postavit boršícký farář Jan Studený. Po prohlídce kaple a odpočinku jsme se přesunuly k autobusu do Osvětiman.

K Buchlovicím patří zámek a zámecká zahrada v anglickém stylu, která se řadí mezi nejkrásnější historické zahrady u nás. Naším cílem bylo obdivovat krásu rozkvetlých rododendronů.

Díky naší průvodkyni paní Machynkové jsme měly možnost vidět různá zákoutí s rododendrony, o kterých jsme neměly tušení. Když kvetou, je zahrada krásná, ale musí se přijít v době plného květu. A to se nám podařilo.

I na další měsíce máme připravené zajímavé putování, ale o tom až příště.

Marie Lukůvková

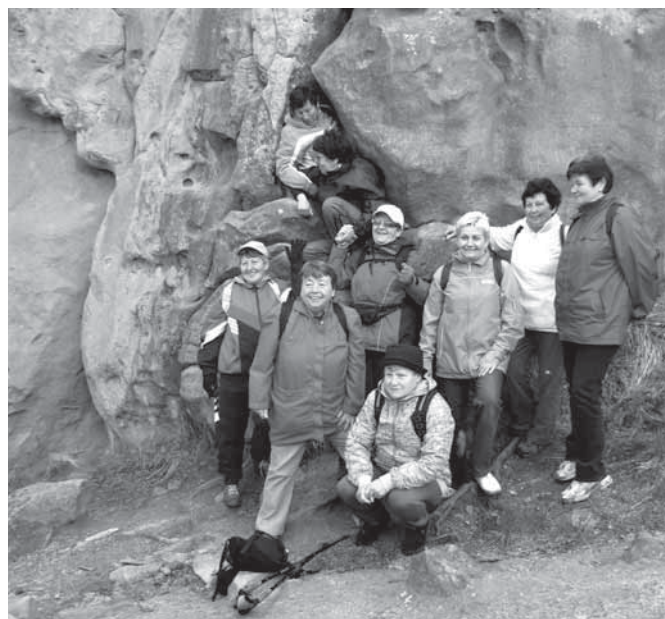

Foto Jarmila Hanáková a Jarmila Frantová

Prosté grilování v přírodě má svoji hloubku

Člověk spjatý s přírodou má vlohy ke kulinářské alchymii. Uvědomujeme-li si při vaření, z čeho se skládají naše suroviny a co z nich chceme udělat, má to větší hodnotu než slovně vybroušený recept.

Jako kdysi za dětských let si chceme upéci brambory v popelu. Dnes ale víme tři věci navíc. Brambora je obalená slupkou, je to její pracovní oblečení. Tato slupka se nejí, i když je upečená. Při pečení se tedy může i spálit. Zuhelnatělá se i lépe loupe. Sama o sobě brambora obsahuje hodně vody, část této vody se pečením vypaří a to je ono, její chuť se zkoncentruje. Její škrob ve spojení s grilovanou slupkou se zčásti promění v dextrin a pak postupně a pomalu v karamel: božská chuť. Drobet malého úsilí a chuť můžeme ještě zlepšit. S bramborami nebudeme hýbat, necháme je v klidu. Hlídáme popel, kde se děje kouzlo, přemýšlíme o proměně a během toho se náš hlad mění v chuť.

Pole působnosti grilování je velmi široké. Je ovlivněno podstatou ohně. Taťáž brambora pečená v popelu z dubového dřeva či v „otepi“ prutů vinné révy může získat docela jinou chuť. Udělejme si žhavé uhlí z kteréhokoli dřeva. Vedle si připravme hrst sušené kručinky, několik lístečků máty, dvě větvičky vavřínu a chomáč levandule vytažené z prádla ve skříni. Naše specifické, osobité žhavé uhlí je připraveno. Gril železným kartáčem očistíme a položíme na něj osm celých rajčat. Zintenzivníme žár, přidáme bylinky a rajčata osmahneme. Plody ve voňavém kouři otočíme. Opečená strana zhnědne, ztmavne, na jedné či dvou místech praskne. Trochu šťávy, kapka po kapce, spadne do ohně. Je hotovo: rajčata opatrně přeložíme na krajíček opečeného chleba potřeného česnekem. Nikdo neřekne ani slovo, je to nádherná vůně, každá bylina poslala své vonné poselství. Louky, vřesoviště, obrysy hor, vše se prostřednictvím těchto vůní nachází v zahradě. Posolíme, chceme-li, ale není ani třeba. Lžící rajčata rozkrojíme. Povrch je horký, vnitřek vlažný a šťavnatý. Velká jednoduchá kuchyně? Ano. Ti s vyvinutými chuťovými buňkami nechtě jsou šťastni.

Všichni musíme připustit, že většina mas a ryb, jsou-li připravena na otevřeném ohni /na grilu/, zkoncentrují na nejvyšší míru svoji chuť. Pro znalce impregnace povrchu mas srážením séra je bezprostřední, okamžitá. Jeho ztužená vrstva je nádhernou houbou, která nasaje aromatický pigment, který štědře rozdává bylinkový oheň. Efektivnost, kvalita.

Pro poety a lidi spjaté s přírodou je to dávná vzpomínka na vůni lesa, kterou je nasáklé i připravené jídlo. V případě nepohody se odebereme do místnosti a nebudeme nadávat na špatné počasí. Tuto nostalgii už dávno pochopil průmysl. Grill-rooms, Steak houses, barbecues tomu odpovídají. Je to pro bohatou minoritu, pro těch málo vyvolených. Většinu z nás postačí malý kousek s živým ohněm v krbu, tři kameny postavené do trojúhelníku v koutku na dvoře, na které položíme mříž – gril.

Zde vidíme, že grilování je obřad a má svá dvě hlediska. Živý plamen znamená rychlý spád, nutno jednat rychle, pohyblivě, oči z grilu nesmíme spustit ani na vteřinu, chceme-li mít pečení zlatavou a ne černou. Je to způsob rybářů, kteří takto upravují uloveného pstruha či sardinku, kočovných cikánů opékajících chycenou drůbež či zvěřinu. To druhé se už blíží dokonalé alchymii: upečeme do zlato-šarlatova, nebo spálíme, prostě to nedokážeme. Zde platí Savarinovo: „Kuchařem se člověk učí, ale pečenářem se rodí.“ Je to prostě dar. Lidé od přírody tvrdí ale pravý opak. Ať už se jedná o prostý kousek domácího chleba opékaného na špičce nože či o jehněčí kotletky, po nakrojení uvnitř růžové, ale přesto horké, ve svém mahagonovém krunýři.

K dosažení takového stupně je třeba dodržovat tři zásady. Myslíme jen na to, co děláme, a na nic jiného. Když připravujeme pohoštění na grilu, předkrm a dezert máme už připravený k podávání. Je třeba také, aby se naši hosté bavili mezi sebou a nerušili nás v našem obřadu. Při grilování je rovněž nezbytné řídit se čichem a zrakem. Griláda se nemusí podařit, máme-li rýmu. Zrakem řídíme změnu barvy bod po bodu po celém povrchu tak, jak to dělá puntíkářský malíř na plátně obrazu. Pravidelně vdechujeme šíření vůně pečeného tuku, která má vonět nosu stejně, jako zní uším hasičů trubka.

Konečně budeme naprosto uvolnění, i když naše tváře jsou již zrudlé, kapky potu se perlí na našem těle nebo nás stoupající kouř štípe do očí. Jsou to jen pomíjivé překážky, zlovolné schválnosti, ale také velká radost z dovedného zvládnutí.

Poslední pohled, poslední nasátí vůně: je hotovo. Otřeme si čelo a třikrát si hluboce oddechne. Hotové grilády, které udržujeme teplé, obložíme čerstvou zelení a přikryjeme. Před podáním budeme dílo korunovat kousky bylinového másla a zvoláme: „Ke stolu panstvo!“ Jak je ten život přeci jen krásný!

Karel Pinka

Evžen Pondělek ve slavnostním kroji

Petr Kučík, č. 319 (nar. 1954), svěcení vajíček na Velikonoce

Svatba manželů Závodových

Velikonoce, ročník 1937

Sraz spolužáků v roce 1997, ročník 1937

Svatba manželů Kučíkových v roce 1949, uprostřed Cyril a Anna Kučíkovi

Nácvik na 1. celostátní spartakiádu v roce 1955

Divadlo Pasekáři, rok 1954-1958

Sourozenci Kutálkovi s matkou, dědou Janem Heliou a vnučkami

Marie Gabrielová, roz. Frantová, Boršice 308, později Kanada

Josef Franta a Františka Frantová s dětmi (zleva) Cyrilem, Petrem a Marií, Boršice 308

Zleva: Jaroslav Šebela, Jindřich Blažíček, Jaroslav Donátek, Jaroslav Nikl, Čestmír Veselý, Cyril Pavlínek, Čuba, Kliment Staufčík, Ladislav Šebela, Jaroslav Sukup

Setkání důchodců před mateřskou školou

Marie Fryštáková (25. 4. 1926), Boršice 285

Návštěva důchodců v Domově v Buchlovicích

Hody v roce 1959, kamarádky z Raškouna

Ročník 1948 v roce 1962 – VIII. třída

*Josef Franta
(1884)
a Františka Frantová
(1882),
Boršice 308*

Marie Kučíková (nar. 1957), Kunovice

Paměti Rudolfa Pavlínka

Ve zpravodaji č. 2/2011 jsou uvedeny paměti Rudolfa Pavlínka I. Pokračujeme.

II.

Měli jsme za sebou první těžkou překážku, šťastný přechod hranic, tam jsme měli opravdu štěstí, ale další překážky nás v jiné podobě čekaly. Chvilí jsme byli bezradní a nevěděli, co podnikneme dál. Přicházel hlad i únava po cestě, tak jsme se jednoduše rozhodli, že se přihlásíme polským úřadům. Prvnímu strážníkovi, s nímž jsme se setkali, jsme řekli, kdo jsme, a on nás odvedl na postruněk - policejní stanici. Tam nás vyslýchali a první otázka byla, zdali jsme letci. Letci jsme nebyli, tak jsme museli odpovědět záporně. O letce měla tehdy zájem asi Francie, měli to v tomto směru lepší.

Nám při výslechu nedávali žádnou naději, že bychom mohli zůstat v Polsku. Říkali nám, že nás pošlou zpět do protektorátu, že oni ho stejně zaberou, že mají tanky a letadla. My jsme jim stále tvrdili, že zpět nechceme a ani nemůžeme, že by nás Němci zavřeli, že chceme zůstat v Polsku a dělat cokoli. Dále jsme jim řekli, že chceme jít do naší armády, která má prý v Polsku být. Tomuto našemu sdělení se tak trochu i zasmáli. Po stručném písemném záznamu jsme zůstali asi dvě hodiny sedět v místnosti. Pak nás vyzval jeden strážník, abychom šli za ním. Dovedl nás do 1. poschodí budovy, otevřel dveře jedné místnosti a popřál nám dobrou noc. V místnosti již bylo asi 14 našich utečenců. Téměř každý den k nám přibývali další, a tak po nějaké době nás už bylo kolem třiceti. Dostávali jsme tam vcelku dobrou stravu.

Asi tak po třech týdnech jsme byli odvezeni všichni do Krakova na náš zastupitelský úřad. Byl tam pplk. Ludvík Svoboda a ještě další dvě osoby, jejichž jména jsem neznal. Tam nám bez obalu řekli, že v Polsku žádná naše vojenská jednotka není a že i my zde budeme jenom přechodně a pak odjedeme do Francie. To však znamenalo podepsat na 5 let službu v Cizinecké legii. Útěchou nám byla klauzule na konci formuláře, že v případě války budeme uvolněni do čsl. armády. Já jsem o tom vůbec neuvažoval a podepsal jsem hned. Byl jsem stále přesvědčen, že válka bude brzy. Mnozí zpočátku podepsat nechtěli. Nakonec neměli jiného východiska, tak podepsali všichni až na jednoho. Byl to již starší člověk, mohlo mu být asi 45 let. Jak jsme později poznali režim Cizinecké legie, tak v tom věku by asi sotva

vydržel. Byl to asi bývalý ruský legionář, protože L. Svobodu oslovoval „bratře“. Nevím, kam byl zařazen, protože s námi z Krakova neodjel. Byli jsme odvezeni do malých Bronowic u Krakova, kde byl náš sběrný tábor. Bylo nás tam asi kolem tisíce, jedni odjížděli a jiní zase přicházeli. Od mého příchodu do tábora již do Francie odjely tři skupiny, ale já jsem do nich zařazen nebyl. Vybírali v prvé řadě letce a pak ty, kteří měli za sebou vojenskou službu. Pokud jich nebyl dostatečný počet, byli doplnění ostatními. I když nám tam nebylo zle, očekávali jsme den, kdy i my budeme zařazeni do transportu. Konečně i na mne přišla řada, byl jsem zařazen do skupiny, která měla odjet do Francie 9. září 1939. Tento transport však už do Francie neodjel, protože 1. září 1939 napadli Němci Polsko a začala druhá světová válka. Tato nová situace měla vliv i na vývoj naší skupiny. Polsko uznalo i nás jako vojenskou jednotku, tzv. čsl. legion v Polsku.

Jeho působení v Polsku bylo velmi krátké, stejně jako byla krátká válka s Polskem. Naše jednotka čítala kolem 1 000 mužů a velel jí přímo pplk. L. Svoboda. Vybavena byla velmi slabě, několik pušek a asi dva kulomety, oblečení jsme zůstali v civilu, tak, jak jsme přišli z domova. V noci jsme drželi stráž mnohdy i s klackem. Taková byla skutečnost. Někdy jsme potkávali i polské vojáky, kteří byli oblečeni napolo v civilu.

V dané situaci se naše jednotka nemohla podílet na žádném boji, bylo třeba zabezpečit ústup a držet se pohromadě. Ustupovali jsme pěšky, někdy i vlakem, pokud nebyly stanice a vlaky rozbombardovány. Zásobovali jsme se, jak se dalo. Velmi pěkně nás přivítali volyňští Češi, když jsme jeli jejich krajem. Když se dozvěděli, že jsme Čechoslováci, donesli nám jídlo, ovoce a vše, co mohli. Taková setkání s krajany v cizině nevymizí nikdy z paměti.

Asi po třech týdnech cestování a ustupování jsme se dostali do vesnice Velký Hluboček, kde jsme tábořili dva dny. Tato vesnice leží mezi Lvovem a Tarnopolem. Jelikož ve Lvově byli teh-

dy už Němci a v Tarnopolu sovětská vojska, muselo naše velení rozhodnout co dál. Druhý den našeho pobytu v této vesnici nám Němci poslali pozdrav ve formě leteckého náletu. Bylo právě před obědem a zasáhli zrovna naši kuchyň, takže jsme byli bez oběda. Jinak to dopadlo dobře, byli jen dva lehce zranění.

Na druhé straně přes potok bylo ubytováno naše velitelství, u kterého se držela stráž. Ten den odpoledne jsem měl stráž právě já a vzpomínám si na následující příhodu. Tak asi kolem třetí hodiny odpoledne přijel osobní vůz a v něm byli tři vysocí důstojníci v uniformách. Znali jsme pouze nižší hodnosti, vyšší tehdy moc ne. My jsme byli v civilu a naše důstojníky jsme znali podle jména, hodnosti nenosili. Zmínění důstojníci měli velmi naspěch, ani nečekali na hlášení a jeden šel ke mně a ptal se, kde je Svoboda, hodnost neřekl. Odvedl jsem ho ke Svobodovým dveřím. On je kvapem otevřel a nechal je otevřené, takže jsem vyslechl jejich rozhovor. „Tak je nejvyšší čas, všechno je zařízeno, Svobodo, seď a jedem!“ Na to se pplk. Svoboda zeptal: „A co bude s mužstvem?“ Odpověď zněla: „Mají tu důstojníků dost, oni si nějak pomohou.“ Pplk. Svoboda po krátké odmlce řekl: „Já jsem s nimi přišel a s nimi zůstanu.“ Cizí důstojník řekl, že tedy dobře, zvedl ruku na pozdrav a odjeli. Pak jsem se dozvěděl, že to byl generál Prchala.

K večeru jsme byli všichni shromážděni a dostali jsme pokyny k další cestě, byl už skutečně nejvyšší čas. Jak nám bylo řečeno při nástupu, cílem bylo dostat se do Rumunska, kde prý naše zastupitelské orgány mají vše připraveno pro odjezd do Francie.

Rozdělili jsme se na dvě skupiny. V té první bylo kolem 250 mužů, zbytek byl zařazen do druhé, větší skupiny. První skupině se přechod do Rumunska podařil. Druhé skupině, kde jsem byl já, ne.

Vydali jsme se za šera polními cestami. Vyhýbali jsme se hlavním silnicím, po kterých tehdy pochodovala sovětská vojska, která postupovala západní Ukrajinou. Přestože jsme pochodovali velmi opatrně, neušli jsme pozornosti některé ze sovětských hlídek. Ta dala ihned zprávu sovětským vojskům, která okamžitě osvětlila celý prostor, kde jsme se nalézali, a zahájila výstražnou palbu do vzduchu. V té době se tam na různých místech pohybovalo více různých seskupení, ba i band.

Nám bylo přikázáno ležet bez pohybu. Tak asi po dvou hodinách se nám podařilo vysvětlit sovětským důstojníkům, že jsme Čechoslováci a že nechceme ani nikdy nebudeme bojovat proti Sovětskému svazu. Po navázání kontaktu byla již domluva snadná, protože v našich řadách byli bývalí ruští legionáři, kteří uměli rusky.

Když si Sověti vše ověřili a bylo prokázáno, že jsme Čechoslováci, tak dali příkaz k nouzovému přenocování v blízké vesnici. Ráno se vše dořešilo a byl proveden nástup celé jednotky. Důstojník sovětské armády v krátkém projevu řekl: „Vítáme vás zde jako svobodné občany Československa. Jelikož se však ve vašem případě jedná o vojenskou jednotku, podle mezinárodních norem budete internováni. Na původní sovětské hranice budete pochodovat pěšky, odtud vás pak odvezou auta na určené místo.“ Vzhledem k tehdejší situaci byla to pro nás všechny doba krutého poznání, že osvobození naší republiky nebude tak jednoduché, jak jsme si při odchodu z vlasti představovali.

III.

V internaci v Sovětském svazu jsme byli s celou skupinou od září 1939 do dubna roku 1941. Po příchodu na původní sovětské hranice jsme byli odvezeni auty do města Kamenec Podolský v Besarábii. Tam jsme se ubytovali v kasárnách, kde jsme se trochu zotavili. Za nějaký čas jsme byli přemístěni do vesnice Olchovce na Ukrajině a dále pak ještě do tábora, jehož název si již nepamatuji. Byli jsme zpočátku namačkáni tak, že když se někdo obracel, mu-

sela se obrátit celá řada. Byly tam i vši a bylo jich mnoho. Hygiena v té době byla slabá, stejně tak i strava. K tomu přišla zima a mrazy kolem 30 stupňů. Šaty i boty, ve kterých jsme utekli, z nás už napolo spadly. Byli jsme tehdy většinou velmi mladí, takže jsme vše snášeli dobře, někdy i s humorem, a naděje na naše vítězství nás neopouštěla.

Když už z nás téměř všechno oblečení spadlo, objevila se jednoho dne v táboře kontrola. Říkalo se, že byla z Moskvy. Vedla ji žena, snad to byla lékařka, byla v bílém plášti. Otevřela dveře naší velké místnosti a rozhlédla se po nás. Když nás uviděla v tak nuzném stavu, nešla ani dále a i s doprovodem ihned odešla. Asi za dva dny po této kontrole jsme obdrželi nové teplé oblečení i boty a i v ostatním v daných podmínkách nastalo zlepšení. Říkalo se pak, že náš bývalý velitel tábora nám věci, které pro nás dostával, nedával.

Po určitém čase od této kontroly jsme byli převezeni nákladním vlakem do starobylého ruského města Suzdalu za Moskvou. Bylo to místo našeho posledního pobytu v Sovětském svazu, kde jsme zůstali až do doby, než jsme odjeli na Střední východ. Byli jsme umístěni v lágru a ubytováni v místnostech pro dvě až čtyři osoby. Byly tady pro nás vytvořeny vcelku dobré podmínky, plně odpovídající internaci. Později jsme se mohli přihlásit o práci v kolchoze, sovchoze anebo v továrně. Já jsem pracoval v sovchoze a později i v lese. Pracoval jen ten, kdo se dobrovolně přihlásil. Za práci jsme dostávali pajok / přídavek/, více jídla a také propustku do města, nejdéle do 10 hodin večer. Navázali jsme styk s místními občany, večer byla vždy před kinem zábava a pak se promítal film. Bylo nám umožněno i sportovní vyžití. Hráli jsme i fotbalové utkání s místním klubem a pamatuji se, že náš první zápas skončil nerozhodně 2:2. Dále jsme velmi často hrávali volejbal, volejbalové hřiště jsme měli i v táboře.

Přestože podmínky internace v Suzdale byly vcelku obstojné, postupem času na mnohé z nás začala špatně působit nečinnost a nejistota. Depresivně na nás působily zprávy, pokud jsme je nějakou formou získali, že Hitler obsadil již téměř celou Evropu. Tábor se postupně rozdělil na dvě skupiny rozdílného politického smýšlení. Jedni chtěli zůstat v Sovětském svazu a druzí se dožadovali propuštění na Západ. Prvním se říkalo hvězdáři a druhým Francouzi. Čekání v nejistotě ze dne na den ubíralo všem na morálce, nikdo nevěděl, co bude dál. Sám pplk. Svoboda se snažil udržet morálku mužstva na co nejvyšší úrovni i tím, že ráno sám zval od světni-

ce ke světnici na půlhodinku. Vždy získal několik dobrovolníků.

Měli jsme také povinné hodiny ruštiny a přednášky na různá témata, zvláště politická, na nichž byly vždy velmi rušné diskuse.

Do tábora byl přísný zákaz nošení alkoholických nápojů. Při vstupu do tábora jsme byli vždy důkladně kontrolováni a samotný tábor byl obehnan asi 5metrovou zdí. I přes tato přísná opatření se alkoholické nápoje dovnitř dostávaly a velitelé tábora nemohli přijít na to, jak je to možné. Vynalézavost našich lidí byla vždy na výši i zde. Do tábora bylo možné si přinést potraviny, pokud jsme je koupili, či za něco vyměnili od místních občanů. Toho se využilo tak, že do láhve s vodkou se nalila troška mléka a při kontrole jsme tvrdili, že neseme mléko. Byli i tak šikovní jedinci, že přelezli zmiňovanou zeď. Taky jsme v Suzdale v letech 1940 - 1941 zažili pořádnou zimu, někdy byl mráz i více než čtyřicet stupňů. Počátkem roku 1941 celková situace nasvědčovala tomu, že se bude něco dít a že dohoda mezi Německem a Sovětským svazem byla skutečně jen formální, kvůli určitému oddálení války. Sovětský svaz v té době uvolňoval větší počty polských zajatců, kteří byli odesíláni na Střední východ, do Polské zahraniční armády. V té době bylo také v Suzdale viděno diplomatické auto s hákovým křížem. Výzvědná služba pracovala všude, kde se dalo. I v naší skupině měli Němci své lidi. Svědčí o tom případ Čihánka ze Strílek, který byl s několika vycvičenými parašutisty shozen na Moravě k provádění diverzních akcí. Jeho kamarádi, které zradil, byli pak všichni vězněni a popraveni.

Přišel březen roku 1941 a tehdy jsme se dozvěděli, že naše internace v Sovětském svazu končí a budeme odesláni na Střední východ do naší zahraniční armády, jež se tam formovala z našich občanů, kteří utíkali přes Balkán. Jelikož po zabrání Balkánu hitlerovci byly další příchody znemožněny a dosavadní jednotka nebyla kvůli malému počtu lidí bojeschopná, doplnila ji naše skupina ze Sovětského svazu. Tak to bylo dohodnuto naší vládou v Londýně.

Z naší jednotky zůstalo v Sovětském svazu jen asi 20 důstojníků s pplk. Svobodou. Byli to např. por. Janků, četař Sochor, Tesařík a další. Všichni ostatní jsme museli odjet, i přesto, že mnozí z nás projevili zájem v Sovětském svazu zůstat. Ale ve válce si těžko může voják vybírat, musí se podřídit příkazům v zájmu společného boje. Nastala pro nás nová situace a konečně jsme se dočkali toho, že budeme zapojeni do boje, čili že se nám vyplní to, kvůli čemu jsme opustili naši republiku.

Velitelem transportu ze sovětské strany byl kap. Kuzněcov. Ze Suzdalů jsme přijeli do Moskvy. Tam jsme byli ubytováni v hotelu a druhý den jsme si prohlédli Moskvu, dostali jsme i průvodce. Na mne tehdy moc zapůsobila prohlídka metra, nikdy předtím jsem metro neviděl a ani jsem nevěděl, že existuje. Z Moskvy jsme jeli lůžkovým rychlíkem až do Oděsy. Většina z nás tehdy poprvé viděla moře, přístav a lodě, nemohli jsme se dost vynadít. Když jsme pak nastupovali na krásnou osobní loď, jmenovala se Svanec, říkali nám, že tato loď odvážela interbrigadisty ze Španělska. Velitel transportu kap. Kuzněcov nám na rozloučenou řekl pár slov, popřál nám mnoho úspěchů a dodal: „Soudruzi, uvidíte, že my budeme na frontě dřív než vy.“ Nevím dodnes, jak to věděl, či snad uhodl, ale jeho slova se plně potvrdila, neboť my jsme se 22. června roku 1941,

kdy byl Sovětský svaz napaden, připravovali odjet na frontu do pouště.

Pluli jsme Černým mořem a naše první přistání bylo v přístavu Varna v Bulharsku. Když naše loď připlouvala do přístavu, zazněla ze všech reproduktorů na lodi velmi řízná hudba. Hrál písnička „Šíráká strana mája radnája“, jako by jí posádka chtěla pozdravit lidi v přístavu a celé Bulharsko. Na břehu přístavu jsme viděli gestapáky, což na nás působilo tak nějak divně. Nutné odbavení lodě sledoval také jeden gestapák, který vešel i na loď. Pravděpodobně Němci tušili, jaké cestující loď veze, ovšem nemohli tehdy nic dělat, mohli jen přihlížet. Gestapák se dokonce snažil podívat dále, než bylo přípustno. Kapitán lodi mu však řekl: „Dál nepůjdeš, to je již sovětská země.“

Po vyřízení všech úředních formalit jsme vypluli z Varny a loď nás dovezla

až do Istanbulu. Odtud jsme jeli napříč přes celé Turecko vlakem, který nás po několikadenní cestě přivezl na pobřeží Středozemního moře, do přístavu Mersin. V tomto městě jsme pár dní čekali na loď, která nás měla odvézt na naši konečnou stanici, přístav Haifa v bývalé Palestině. Po ubytování a odpočinku jsme se vydali do města. Po téměř dvouletém odloučení od dámské společnosti vedla první cesta mnohých do uliček lásky, jak se jim v Turecku říkalo. Aby získali peníze, prodali někteří všechno, co ještě měli, ba i boty, a na loď nastupovali bosí, vždyť bylo již teplo. Do Haify nás odvezla i s jinými cestujícími na palubě nákladní loď. Ještě nutno dodat, že jsme ze Sovětského svazu odjeli všichni na řádně vystavené pasy.

**Pokračování
v příštím vydání zpravodaje.**

PROJEV STAROSTY ING. ROMANA JÍLKA U PŘÍLEŽITOSTI OSLAV OSVOBOZENÍ OBCE BORŠICE

Vážení pamětníci, vážení spoluobčané,

společně jsme se sešli před památníkem obětí druhé světové války v Boršicích, abychom si letos připomněli 66. výročí osvobození naší obce rumunským vojskem od fašistické okupace. Zavzpomínejme na naše padlé spoluobčany, na občany, kteří zahynuli v koncentračních táborech, a vzdejme společně poctu rumunským vojákům, kteří daleko od svého domova položili za naši svobodu v Boršicích své životy. Vzpomeňme i občany naší obce, kteří bojovali ve spojeneckých vojskách proti fašistickému Německu za naši svobodu. Také bychom neměli zapomenout na občany naší obce, kteří byli věznění Gestapem, státní německou policií, a po osvobození se vrátili domů.

Dovolte mi pár slov o konci druhé světové války v Boršicích, jak je zaznamenán v kronice naší obce:

Dne 12. 4. 1945 přijelo do obce německé dělostřelectvo a na fotbalovém hřišti rozmístilo svá děla. Ruská armáda toho dne překročila řeku Moravu a dobývala Hodonín. 13. 4. byl bombardován spojeneckými vojsky staroměstský cukrovar. Zahynulo tam hodně lidí. 15. 4. se roznesla v Boršicích zpráva, že Němci verbují všechny zdravé muže. Během hodiny nebyl v naší obci ani jeden muž či mladík. Zásobení na útěk se zdržovali na polích a v lesích a pozdě v noci se vraceli domů.

Na Bílou sobotu se do obce valily kolony aut, vozů a oddílů ustupujícího německého vojska. Němci ustupovali směrem na Brno. Týden před osvobozením přišli do Boršic vojáci oddílu SS. Měli zničit mosty na návsi a u dolní školy. Dne 24. 4. přijela do vsi ve směru na Kyjov část tankové brigády wehrmachtu za účelem napadení Rusů. Brigáda však byla rozprášena sovětským dělostřelectvem. Dne 26. 4. shodilo osvobozené letectvo 6 bomb v těsné blízkosti obce. Blížila se fronta od Veselí a Bzence. Občané schovávali vše, co jim ještě zbylo. Zásobili se jídlem a teplými šaty. V Boršicích se zatím nebojovalo, kromě příprav na příchod fronty se za svištění kulek a hřmotu letadel pracovalo na polích. Němci byli ukryti v bunkrech.

Dělové rány byly slyšet stále silněji. Dne 28. 4. už lidé nevycházeli ven. Na Trávníky dopadaly šrapnely a pohyb mimo obydlí byl životu nebezpečný. Navečer se spustil silný liják a vyhnal Němce ze zaplavených bunkerů. V noci byl klid.

Na druhý den, v neděli 29. dubna 1945, Němci naši obec opustili. Ústup provedli nad ránem. Kolem páté ranní se začali od Polešovic a Tučap objevovat první rumunští vojáci. Na domě Václava Marečka č.p. 418 zavlál bílý prapor na znamení odchodu Němců. Na kostelní věži byla vztyčena národní vlajka a zazněly zvony na počest osvobození a konce války. Předčasně. Němci znovu zaútočili. Nastal zmatek. Na návěs dopadaly granáty a ohrožovaly naše občany. Jeden z nich dopadl ke dveřím domu č.p. 393 a za ním stojícího Jana Svobodu zabil. Stal se tak obětí těchto událostí. Přestřelky trvaly až do večera, kdy Rumunům přijelo na pomoc dělostřelectvo ve směru od Tučap.

Ještě 30. dubna dopoledne doznívala dělostřelecká palba. Občané pomáhali raněným do Polešovic, kde bylo obvaziště. V bojích za osvobození naší obce padlo pět rumunských vojáků ze 16. rumunského batalionu. Byli to Nicolai Peteranu, Petr Sandu, Jan Manea, Alecu Stanescu a Constantin Miertusca. Tito muži položili své životy daleko od svého domova, za naši svobodu. V úterý 1. 5. se za velké účasti občanů konal pohřeb zesnulého Jana Svobody. Tragická smrt jej zastihla ve věku 47 let.

Náš občan František Kovařík z domu č. 451 podlehl svému zranění z bojů o Boršice po jejich osvobození.

Oslava osvobození v Boršicích se ve velkém konala 9. května. Průvod v krojích směřoval do kostela a odtud na návěs, kde proběhla vřelá oslava konce války, ale i pietní vzpomínka na všechny oběti války.

Ohlédnutí za uplynulým obdobím v SPCCH Boršice

V jarních měsících letošního roku naše organizace uspořádala pro své členy i nečleny několik poznávacích akcí v našem okolí. Začínali jsme návštěvou expozice v nově opraveném Památníku Velké Moravy ve Starém Městě. Zde jsme zhlédli dokumentární film o vzniku Velké Moravy a poté nás průvodkyně seznámila s celou expozicí a všemi vystavovanými předměty. Návštěva muzea všechny účastníky nadchla a přiblížila nám nelehký život našich předků.

Jako další akce proběhl turistický výšlap na Kozel, Kazatelnu, Cimburk a svatý Klimentek, zde jsme si odpočinuli, opekli špekáčky a vydali se do blízkých Osvětiman na autobus zpět domů. Byl to velmi zdařilý pochod s pěkným počasím.

Jako každoročně jsme uspořádali zájezd na Svatý Hostýn. Odjel autobus plně obsazený poutníky. Počasí se letos vydařilo, a tak si naši poutníci výletu do Hostýnských vrchů užili. Navštívili mši a poté se vydali na křížovou cestu. Všem se výlet na Svatý Hostýn líbil.

V květnu následoval 5denní rehabilitační a poznávací pobyt v hotelu Synot ve Starém Městě. V těchto pěti dnech jsme uskutečnili návštěvu spousty pěkných míst, například Baťova muzea. Při té příležitosti jsme si vyjeli na mrakodrap – tzv. jednadvacítku – a kochali se krásnými výhledem. Ve Strážnici jsme absolvovali plavbu po Baťově kanále a odpoledne jsme se seznámili s historií zámku Milotice. Následujícího dne jsme byli na exkurzi v pivovaru Janáček v Uherském Brodě, kde jsme se podívali na to, jak se pivo varí, a také jsme ho ochutnali. Poté jsme se jeli podívat do ZOO Lešná, kde jsou postaveny nové pavilony a my jsme měli možnost si je prohlédnout. V Luhačovicích jsme ochutnali téměř všechny léčivé prameny a prohlédli si s průvodkyní celé město. Svou návštěvou jsme poctili i skanzen v Rožnově pod Radhoštěm. Také o večerech jsme se nenudili a byli aktivní a nezaháleli jsme, byla pro nás připravena večerní zábava, např. ochutnávka vína s lidovým vypravěčem a harmonikářem, divadelní představení na Malé scéně, také jsme si zahráli bowling a trochu jsme si odpočinuli ve wellness koupelích. Pobyt jsme ukončili návštěvou hřebčína v Napajedlech. Tohoto poznávacího a relaxačního zájezdu se zúčastnilo 25 členů naší organizace.

Začátkem června se konala turistická akce, výšlap na hrad Buchlov, kde jsme se vydali na prohlídku hradu a komu se nechtělo, tak si mohl jen tak posedět a zazpívat si pod hradem Buchlovem v hospodě U Špalka. Občerstvení nám daroval jako sponzorský dar pan Špalek, tímto mu srdečně děkujeme.

Připravujeme pro Vás i nadále velmi pěkné akce, jako jsou například: 3 ozdravné pobyty v Jeseníkách, zájezd na poutní místo Dub na Moravě, který se uskuteční v neděli 4. září, a také plánujeme zájezd do termálních lázní v Maďarsku a návštěvu archeoskanzenu na Modré.

Ladislav Hamřík, předseda ZO SPCCH

Jarní hrátky v turistáku

S příchodem jarních dní se i my vydáváme do přírody za poznáním kvetoucích i nekvetoucích rostlin, odklizením odpadků a především, abychom lépe poznali okolí Boršic. I to je náplní všech našich středečních schůzek a volných víkendových dní.

Jarní putování začínáme pracovní. Každoročně se účastníme jarního úklidu obce. V tomto roce jsme se do něj také aktivně zapojili. Byla nám přidělena cesta z Boršic až k začátku vodní nádrže nad Sovínem. Poté od její hráze podél potoka Dlouhá řeka až k ulici Raškoun. Nasbírali jsme toho opravdu mnoho, nechybělo ani kolo a letní obuv. Překvapila mě účast našich členů. Nebývá zvykem, že se děti hrnou do takové práce, jako je sbírání odpadků a všeho možného špinavého smetí. Proto všechny ty členy a i jejich rodiče, kteří se aktivně zúčastnili jarního úklidu obce, chválím. Tímto počínem jsme pomohli nejen obci, ale také jsme odlehčili přírodě.

O týden později se opět účastníme akce Velikonoční jarmark. Měsíc před jarmarkem vyrábíme ve schůzkách zápichy do květináčů, okénka se zvířátky a nejrůznější dekorace nejen s velikonoční tematikou. Ovšem vítr nám trochu znepříjemňuje celkovou atmosféru, kterou nám chtělo navodit sluníčko. My se nenecháváme zastrašit, v přírodě nás čekají daleko horší nástrahy, s kterými se učíme účinně bojovat.

K příležitosti Dne Země se vydáváme do nám známých chřibských lesů. Máme jeden jediný úkol – posbírat všechny možné odpadky od lázní Leopoldov až k místu Na Pile. Cesta nám rychle ubíhá, návštěvníci Chřibů už se nejspíš poučili, a tudíž nacházíme jen velmi málo odpadků. Za odměnu dostáváme a opékáme si špekáčky.

Nejen orientační cvičení v přírodě – tak byla nazvána další akce pořádaná v době velikonočních prázdnin. Zde se scházíme za účelem poznat lépe jarní rostliny, naučit se více orientovat v blízkém okolí Boršic. Hlavním mezníkem této menší výpravy bylo zlepšení se v práci s buzolou a mapou. K tomu nám výborně posloužil kopec Čumák. Rozmanitá louka nám skýtá možnost poznat nejrůznější rostliny, dalekým výhledem na významná místa procvičujeme azimut. I tak lze prožít dny volna.

Po menší časové prodlevě se vydáváme v květnovou sobotu na jeden z několika výstupů na Everest. Sluníčko hřeje chvílemi až moc, lesní stín nám poskytuje příjemné místo pro odpočinek. Na Buchlově se občerstvujeme a samozřejmě také navštěvujeme nádvoří hradu. Bez dotknutí se brány buchlovského hradu bychom přece nebyli na Buchlově!

Další významná akce je Boršická třicátka. Poslední květnovou sobotu pršelo, jen se lilo, nakonec byla přesunuta na 4. 6. 2011. Nám přidělené stanoviště okupoval známý Jack Sparrow spolu se svou družinou nebojácných pirátů. Akce se vydařila.

Během jarních dnů ve středečních schůzkách opakujeme všechno to, co jsme se za víc než půl roku naučili. Nechybělo také poznávání boršických ulic a jejich mnohdy velmi zajímavých názvů. Dojde také na hledání studánky nad drů-

bežárnou. Postupně se prodíráme kopřivami a houštím, trvá nám to celkem dlouho. Jeden z našich členů nalézá něco nepěkného. Kus krásného lesa je čerstvě pokácen, všude větve od poražených stromů a studánka nikde. Až po bedlivém pátrání nacházíme pod větvemi smrku pramen, který ještě do této události vytékal ze země a my jsme ho chodili ošetřovat a čistit. Odcházíme zklamaní tím, co jsme viděli, ale aspoň že jsme tu studánku našli! Snad se někdo umoudří a opraví ji tam. Asi nejvíce významnou schůzkou je poslední schůzka tohoto školního roku. Dne 22. 6. 2011 si opékáme špekáčky a loučíme se. Po prázdninách se sejdeme opět v klubovně a budeme velmi rádi, když se mezi nás přidají noví kamarádi, kteří chtějí poznat nejen kouzlo táboření a přírody!

Sepsala Terka Malinová

A co nás ještě čeká?

- První červencový týden nás čeká letní tábor Kančí obora poblíž města Břeclav.
- Během prázdnin sledujte, všichni členové, nástěnku, budou tam vyvěšeny informace ohledně výletů jak na kolech, tak i pěšky, kterých se můžete zúčastnit i se svými kamarády a rodiči.

BORŠICKÁ TŘICÍTKA

Jako každoročně se v naší obci uskutečnil turistický pochod Boršická třicítka, letos však s malým zpožděním. Kvůli nepříznivému počasí musel být termín o týden posunut. Možná proto pochodovalo méně lidí. Ale přes velké horko a menší účast byl letošní pochod opět úspěšný. Proběhl v duchu tematiky Pirátů z Karibiku. Na každém stanovišti čekali na děti piráti a řada úkolů, které všichni zvládli. V cíli byla pro děti i dospělé postavena velká pirátská loď Černá perla. Zde si děti pod vedením zkušených pirátů mohly vyzkoušet námořnické dovednosti. Odměnou pro ně byl diplom a malý dárek.

Odpoledne pak pokračovalo oslavami dětského dne. Součástí programu byla diskotéka Davida Gajarského, představení motorek a veteránů, ve kterých se mohli zájemci povořit. Překvapením pro všechny bylo přistání vrtulníku na hřišti. Velký úspěch měla Sumo aréna, kde zápasily nejen děti, ale i spousta dospělých.

-ves-

Změny na internetových stránkách Boršic

Internetové stránky obce Boršice doznaly několika kosmetických změn a vylepšení, o kterých bych v tomto krátkém článku chtěl napsat několik málo slov pro ty, kteří web navštěvují.

Zásadnější změna je patrná hned na úvodní straně www.borsice.cz, kde najdete souhrn několika důležitých aktuálních informací na jednom místě. Jedná se o tematické rubriky, do kterých jsou vkládány aktuality podle zaměření. Najdete zde hlášení rozhlasu, které je vkládáno každý den, kdy se hlásí, přehled kulturních akcí pořádaných v Boršicích v poslední době a rubriku slovo starosty, do které přispívá pan Roman Jílek. Všechny vložené příspěvky se řadí tak, aby nejčerstvější zprávy byly vždy nahoře a aby návštěvníkovi stránek neuniklo nic podstatného, co se v poslední době v obci událo. Mimo jiné v úvodu najdete i přehled aktuálně vložených dokumentů vyvěšených na úřední desce Boršic a také aktuálně přidané fotografie do sekce Fotogalerie. Úvodní strana tedy sdružuje přehled o všem, co je nového, na jednom místě a běžnému návštěvníkovi tak stačí několik minut, aby si udělal přehled o aktuálním dění v obci.

Nechejte si posílat novinky na e-mail – změn doznala i možnost registrovat svou e-mailovou adresu v levém panelu stránek dole – Novinky na e-mail. Stačí, když zaregistrujete svůj e-mail, a stránky budou všem takto přihlášeným zájemcům posílat novinky přímo do jejich e-mailových schránek. Do e-mailu Vám tak budou chodit odkazy na hlášení rozhlasu, nové kulturní akce nebo například vložení nové fotogalerie, která by Vás mohla zajímat.

Drobnou změnou, která zpříjemní návštěvu stránek, je například předpověď počasí na tři dny dopředu, jež je nastavena přímo pro oblast Uherské Hradiště. Další příjemnou změnou je možnost procházet web prostřednictvím roletkového menu. Stačí, když na některou položku menu najedete myší, a okamžitě se zobrazí výběr dalších stránek i podstránek. Takto můžete jednodušeji procházet stránky a rychleji se dostat k informaci, kterou hledáte.

V přípravě jsou i další změny na internetových stránkách Boršic, o kterých budete informováni průběžně. Stále je co vylepšovat a doplňovat a pokud budete mít vlastní nápad jak web vylepšit, neváhejte a pište své připomínky na admin@borsice.cz.

Martin Šáděra

----- PLACENÁ INZERCE -----

ANTIK galerie

Zámek Napajedla
Zámecká 265

Výkup, prodej, komisioní prodej,
poradenská služba

- mince
- bankovky
- vyznamenání,
- obrazy
- grafika
- nábytek do r. 1970
- sklo
- porcelán
- šperky
- bižuterie
- hodiny
- hodinky
- textil
- uniformy
- a jejich součásti...

PO 13.00 – 17.00, ÚT – ČT 10.00 – 12.00, PÁ 10.00 – 15.00
Mimo otvírací dobu po telefonické dohodě. Tel.: 774 688 188
e-mail: info@antik-galerie.cz

www.antik-galerie.cz

Šachová sezona snů 2010/2011

S přicházejícími školními prázdninami nastávají i prázdniny šachové. Šachový oddíl Boršice zakončil sezonu 2010/2011, ve které absolvoval 4 mistrovské soutěže (družstva A, B, C a D), juniorský přebor ČR čtyřčlenných družstev, dorosteneckou extraligu a 1. ligu, MČR šestičlenných družstev do 16 let, MČR čtyřčlenných týmů škol v šachu. Mimo tyto prestižní turnaje (zmiňované mládežnické přebory jsou nejvyššími soutěžemi v ČR!) se členové boršického oddílu zúčastnili mnoha tzv. „víkendových turnajů“, za zmínění stojí dva, na kterých se oddíl podílel i pořadatelsky. Jsou to: tradiční „Burčákový turnaj“ konaný v době největšího rozmachu burčákového nápoje, viz Boršický zpravodaj 1/2011, a turnaj uspořádaný na počest zesnulého trenéra boršických mládežníků - Memoriál Vratislava Hory. Výsledky našeho šachového umu za uplynulou **sezonu považujeme za nejlepší v historii šachového oddílu Boršice**. Posudte sami.

Družstvo žáků Boršic na MČR na Seči

Nejdéle se hrající, a proto nejnáročnější soutěží jsou pro nás vždy mistrovská utkání. V sezoně 2010/2011 se nám podařilo složit 4 týmy a hrát tyto soutěže: 2. liga E, Zlínský krajský přebor, okresní přebor a regionální přebor.

Boršice D - družstvo hrající regionální přebor, složené mimo jiné i z našich nejmladších šachových nadějí, skončilo na 4. místě. Zmíním jen výkony oněch mladých talentů (zkušenější hráči prominou). Nejvýše hrající **Petr Janska** uhrál slušný výsledek 5 bodů z 8 utkání - nejvíce utkání ze zmiňovaných mladochů. Dále ještě o něco lepší **Pavel Tománek** ukončil tuto soutěž s 5,5 body ze 7 utkání a v neposlední řadě také naše jediná dívka, která hájí barvy Boršic v mistrovských utkáních - **Lenka Slabá** - dosáhla slušného výsledku 3 body z 5 utkání.

Boršice C - družstvo, které v posledním kole sahalo po vítězství v krajské soutěži, nakonec skončilo na pěkném třetím místě. Zde si na druhou stranu nemůžu odpustit vyzdvihnout zkušenější hráče, jejichž výsledek je excelentní. Jsou to **Pavel Hlůšek**, hrající převážně na 3. šachovnici, a zřejmě nejstarší současný boršický hráč - **Josef Ludvíček** na 6. šachovnici. Oba titi borci dokázali dosáhnout shodného výsledku 7,5 bodu z 8 utkání!!! Myslím si, že hlavně v případě pana Ludvíčka je to úctyhodný výsledek.

Boršice B - družstvo, které úřadovalo v krajském přeboru. Ano, úřadovalo. Jeho síla byla v této soutěži vysoká a to zaslouženě přineslo celkové vítězství. Opět je mi příjemnou povinností vypsat jména těch nejlepších z tohoto družstva. Jsou to **Luděk Volčák**, 4. deska, 7,5 bodu z 10 utkání, a **Pavel Náplava**, 6. deska, 9 bodů z 11 zápasů. Shodou okolností jsou to spolužáci, kteří letos okusili krom šachu i chuť střední školy,

a proto je třeba zdůraznit i počet odehraných utkání, kterých bude v budoucnu zřejmě míň a míň.

Boršice A - nejsilnější družstvo, které mohou Boršice nabídnout, a není se za co stydět. V silné soutěži, 2. lize E, jsme uhájili nesestupovou 8. pozici. V této soutěži opět dominovalo **duo Luděk a Pavel**, ale ještě vyšší šachové umění potvrdil hostující **Milan Drtina** ze Slovenska.

Mistrovské soutěže jsou soutěžemi dospělých. Naše mládež má své vlastní „mistráky“ v podobě Extraligy a 1. ligy mladšího dorostu. Extraliga je nejvyšší dorostenecká soutěž v ČR a tým Boršic ji absolvoval již popáté. Soutěž se skládá ze dvou částí. V průběhu sezony se utkávají moravská a česká družstva zvlášť, nejlepších 8 týmů se utká ve Finále A a bojují zde o medaile. Další 8 týmů sehraje zápasy ve Finále B, kde se rozhodne o 4 sestupujících. Naše družstvo se po nevydařeném začátku ocitlo ve Finále B, ale i přes tuto nervy drásající okolnost se dokázalo udržet, a Extraliga tak přivítá naše družstvo pošesté!

Sestava týmu Boršice A, která udržela ve Vlachovicích Extraligu dorostu: Luděk Volčák, Pavel Náplava, Xuan Mai Phamová (hostující hráčka ze Zlína), Dominik Pfeffer, Petr Janska a Pavel Tománek.

Podobný kousek se povedl i B-týmu, který se udržel v 1. lize a celkově skončil na 9. místě z 12 družstev.

Sestava týmu Boršice B: Adam Šimoník, Petr Janska, Jan Skalka, Jakub Zatloukal, Lenka Slabá, Michal Skalka, Patrik Pondělek, Lukáš Kolaja. Podobná sestava reprezentovala oddíl Boršic také na MČR šestičlenných družstev do 16 let.

Extraligové družstvo SK Boršice ve Vlachovicích u Nového Města na Moravě

Mistrovství České republiky šestičlenných družstev do 16 let se od výše zmíněných soutěží liší svou dobou trvání. Ačkoliv je to rychlejší turnaj (nehraje se v průběhu sezony, ale během jednoho víkendu), je neméně důležitý, a o to silněji obsazený. Turnaj je tradičně nazýván „Zaječice“, ačkoli se hraje na Seči, a letos se hrál již po 49. Skládá se mimo hlavního programu (MČR šestičlenných družstev do 16 let) také z turnaje talentovaných dvojic, kde letos hráli hráči narození roku 2002 a mladší. Boršice měly své želízko v turnaji šestičlenných družstev, které z 51 družstev skončilo na 15. místě.

Dalším republikovým úspěchem boršických hráčů bylo 4. a 7. místo na MČR čtyřčlenných týmů škol v šachu. Hráči odchovaní v Boršicích zde reprezentovali své střední školy, a to Střední školu průmyslovou, hotelovou a zdravotnickou v UH

ve složení: **Václav Fiala, Adam Gabriel, Erik Pfeffer, Dominik Pfeffer**, a Obchodní akademii UH: **Luděk Volčák, bratři Petr a Pavel Náplavovi**, Igor Štefanko.

Pozorný čtenář si jistě všiml, že zde uvádím výsledky pouze týmových soutěží. Je to proto, že v týmu je síla našeho oddílu. V naší republice je jen málo oddílů, které si vystačí hrát pouze s vlastními hráči, ať dospělými nebo mladými, a proto většina z nich „verbuje“ hráče ze vzdálených míst naší republiky nebo i ze zahraničí. Přesto jsme ale letos zaznamenali i úspěchy jednotlivců:

Luděk Volčák, nejtalentovanější šachista Boršic, vybojoval 3. místo ve Zlínském kraji mezi dospělými v turnaji Memoriál Antonína Vaculíka a na MČR do 16 let mu patřila 14. příčka.

Pavel Tománek se stal vítězem čtyřdenního turnaje Grand

prix a stal se tak přeborníkem Zlínského kraje do 14 let v rapid šachu, což mu zajišťuje účast na MČR do 14 let.

Naše sedmička statečných (**Václav Fiala, Petr Náplava, Adam Gabriel, Erik Pfeffer, Dominik Pfeffer, Pavel Náplava, Luděk Volčák**) tvoří pevné jádro, které přebírá otěže oddílu, a hlavním úkolem je pěstovat a zlepšovat mladší generaci, jak nás to naučili naši starší opatrovníci. Doufám, že dokážeme na jejich skvělou práci navázat. **Za posledních 10 let je boršický šach v rozkvětu, a to díky Josefu Ludvíčkovi, celé rodině Volčkových a vstřícnému přístupu rodičů.**

Poděkování za podporu patří všem sponzorům a příznivcům boršického šachu a zejména OÚ Boršice.

Více o dění na: **www.sachyboršice.cz**

Václav Fiala, ŠK BORŠICE

Sportovní klub

Vážení sportovní fanoušci,

chtěli bychom Vás touto cestou obecního zpravodaje seznámit s děním v našem fotbalovém klubu.

Začneme těmi nejmenšími, a to přípravkami. Je to radost pohledět na to množství drobotiny, co běhá po hřišti pod vedením trenérů Moravčika a Hikla. Za to trenérům patří velký dík, protože zvládnout takové množství prcků není zrovna jednoduché, a proto potěší, že hráči Zdeněk Sonntag a Ondřej Kočenda byli pozváni do fotbalového výběru okresu Uh. Hradiště.

Další kategorií jsou žáci, kde se snažíme v krajské soutěži zuby nehty něco dokázat, ale zatím se nám moc nedaří, hrajeme na chvostu tabulky, ale když se zamyslíme nad soupiskou ostatních mužstev, tak zjistíme, že naše obec je skoro nejmenší a snaží se změřit síly s výběry třeba Bojkovic či Napajedel. Máme málo hráčů, ale zase ne tak málo, abychom hráli jenom s jedním mužstvem, což je ve vývoji přípravek velmi důležité, a proto žádáme rodiče o větší podporu při zapojení do tohoto kdysi jediného vesnického sportu. I přes všechny tyto problémy jsme se rozhodli po poradě s rodiči tuto soutěž i pro příští ročník přihlásit a bojovat s našimi kluky o lepší umístění.

Horní řada zleva: Michal Brzica, Michal Dvořák, Petr Berezna, David Šesták, Miroslav Škubal, Petr Gottwald, Martin Kořistka, Václav Činčala (trenér)
Dolní řada zleva: Ondřej Helia, Denis Bukvald, Mikuláš Bartošik, Ondřej Gottwald

(trenér)
Horní řada zleva: Josef Helia, Jakub Janík, Bartošek Jan, Michal Durník, Václav Ludvíček
Dolní řada zleva: Jurák Daniel, Ondřej Gottwald, Lukáš Krsička, Mikuláš Bartošik, Lukáš Strakoš

Další kategorií je dorost, kdy chlapecká léta přecházejí v mládí, a tady začíná být problém ještě větší. Snažíme se svázat dorostence ze všech okolních vesnic a ve starších dorostencích se nám i celkem daří, ale pro příští ročník soutěží v krajském přeboru budeme muset hodně zvažovat zachování této soutěže pro Boršice, protože se zdá, že nebude dostatek hráčů.

No a paradoxně největší radost nám dělá mužstvo mužů. Hráči pod vedením pana Šimečka procházejí soutěží jako buldozer a většina výsledků končí stavem vyšším než rozdíl třídy. V mužstvu vládne pohodová týmová nálada, a tak je na nás, abychom začali zvažovat, co uděláme se skvělým vítězstvím v 1. A třídě, které je od sestupu z krajského přeboru již druhé (v sezoně 2006/2007 jsme byli první, ale postupu se vzdali). Je třeba připomenout, že Boršice hrály KP již před 6 lety, kdy se soutěže sestoupily, a určitě to nejsou příjemné vzpomínky! Avšak během těchto 6 let mužstvo skončilo 2x jako vítěz, 2x druhé, 1x třetí a 1x čtvrté, bylo vybudováno nové hřiště a zázemí se stabilizovalo, takže je na všech činnostech klubu, aby důkladně zvážili setrvání v soutěži, či se vyslovili pro variantu vyšší soutěže.

Na závěr bychom chtěli poděkovat našim fanouškům, kteří nás celou sezonu chodili v hojném počtu povzbuzovat, za jejich přízeň a podporu. Vždyť je vždy krásné hrát před povzbuzujícím stadionem. A také v neposlední řadě chceme poděkovat obci za nezištnou pomoc v budování a zkrášlování našeho sportovního areálu.

Výbor SK Boršice

Společenská kronika

Zlatá svatba - manželé Heliovi

Životní jubilea

Anděla Králíková	80 let
Marie Kmentová	85 let
Marie Fryštáková	85 let
Marie Cílečková	85 let
František Kedroň	85 let
Františka Štolfová	91 let
Filomena Cílečková	91 let
Jaroslav Dobeš	85 let
Františka Vandůrková	85 let

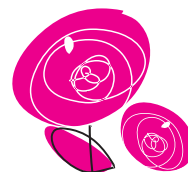
Zlatá svatba - manželé Fryštákovi

Setkání ročníku 1951

Narození

Anna Jakešová	nar. 28. 03. 2011
Marek Frýbort	nar. 09. 05. 2011
Kateřina Petříková	nar. 23. 05. 2011
Boris Plšek	nar. 01. 06. 2011

Vítání občánků
26. 3. 2011

Setkání ročníku 1961

Úmrtí

Pavel Jelínek	zemřel	30. 03. 2011
Alois Donátek	zemřel	11. 04. 2011
Zdeněk Horák	zemřel	13. 05. 2011

Úmrtí našich bývalých spoluobčanů

Jaroslav Ludvíček	zemřel	18. 04. 2011
Antonín Dvoulý	zemřel	10. 05. 2011
Růžena Švecová	zemřela	26. 05. 2011
Karla Chvílová	zemřela	06. 06. 2011